

Örömnep

Előadás Johann Sebastian Bach világi kantátái alapján

Német nyelven, magyar felirattal

ÖSBEMUTATÓ

2018. május 11. 19:00, Ódry Színpad

További előadás: május 15. 19:00, Ódry Színpad

Szövegírók:

Christian Friedrich Henrici „Picander”, Christian Friedrich Hunold

Johann Christoph Clauder

Rendező: **Tarnóczy Jakab** e.h.

Dramaturg: **Kukk Zsófi** e.h.

Látványtervező: **Mikes Anna** e.h.

Magyar nyelvű feliratok: **Miklós Melánia**

Rendezősszisztens: **Mányik Albert**

Zenei asszisztensek: **Dallos Erika, Mikó Szilvia**

Karmester: **Oberfrank Péter**

Közreműködik:

Bakonyi Marcell, Balczó Péter, Busa Gabriella

Cser Krisztián, Ducza Nóra, Rác Rita

Partnerek: Színház- és Filmművészeti Egyetem, Magyar Képzőművészeti Egyetem

Osztályvezető tanárok:

Ascher Tamás, Novák Eszter, Selmeczi György (zenés színházi rendező osztály)

Jákfalvi Magdolna, Kárpáti Péter, Upor László (színházi dramaturg osztály)

Zeke Edit (Látványtervező Tanszék)

Bach és kora

A 17. és 18. század közéleti ünnepi eseményein előszeretettel mutattak be kantáta jellegű zeneműveket. Miután Bach Lipcsébe költözött, és Frigyes Ágost választófejedelem – a „Szász Herkules”, később lengyel király – szolgálatába állt, ilyen művek sorát komponálta. Egy részük lírai hangvételű, többnyire szerelmi témájú kantáta, vagy olyan dramatikus zenemű, amely leginkább allegorikus, illetve mitológiai történetet elevenít meg. Ezek az ünnepi kantáták az uralkodóház tagjainak szánt név- és születésnapj köszöntők, menyegzőre, koronázásra és egyéb rangos eseményekre komponált zeneművek, amelyek az ünnepelt kiválóságát és a neki szánt jókívánságokat voltak hivatottak kifejezni. Ide tartozott a fejedelem királlyá választásának

ünnepére írt kantáta, a fia születésnapjára szerzett köszöntő vagy a hitvesének temetésére írt gyászinduló is. A nagy szeretetnek és köztiszteletnek örvendő királyné magányosan és fiától elszakítva élt, miután nem tudta elviselni férje kicsapongó életvitelét és hűtlenségét.

És miközben a szorgalmas udvari zeneszerző ontotta magából a hatalmon levőkhöz szóló dicshimnuszokat, a művekből kihallható humor és finom ironia árnyalja az általános boldogság és elégedettség karképét.

Cselekmény

Az uralkodó hitvесе születésnapjа ünnepséget szervez férje tiszteletére. Az eseményre hivatalosak a legbelsőbb hívei, akik szeretetüket bizonyítandó, meglepetéssel készülnek uruk köszöntésére. Színházi előadást adnak elő, amelyben Herkules történetét játsszák el. A mitológikus hős a keresztúton két asszonnyal, a Vágy és az Erény allegorikus alakjaival találkozik. Herkules választás előtt áll: az Erény útját követi, vagy a Vágy mellett dönt, és az élvezeteknek él tovább. Az ünnep egyre mámorosabb lesz, a gátlások oldódnak, a színház és a valóság határai elmosódnak látszanak.

A kísérlet

A magyar közönség számára Bach világi kantátaiból elsősorban a *Kávékantáta* és a *Parasztkantáta* lehet ismerős. Az *Örömmünnep* című előadás arra tesz kísérletet, hogy a kevésbé ismert zeneművekből egy egészen új történetet alkosson, amely ugyanúgy kötődik korunkhoz, mint amilyen aktuálisak voltak a kantáták a maguk korában. Az előadás egyúttal izgalmas zenei kísérlet is: az ebben a formában most először színre kerülő kantáták részletei egy sajátos montázsszerkezetben elevenednek meg és alkotnak egységet.

Az előadásban szereplő kantáták:

BWV 204 – *Ich bin in mir vergnügt*

BWV 205 – *Zerreiβet, zersprenget, zertrümmert die Gruft*

BWV 206 – *Schleicht, spielende Wellen*

BWV 213 – *Lasst uns sorgen, lasst uns wachen*

BWV 215 – *Preise dein Glücke, gesegnetes Sachsen*